

9 de marzo de 2012. Perante o recente anuncio por parte de Medio Ambiente de levar a cabo diversas **batidas** nos montes do Barbanza para neutralizar aos **lobos híbridos**

detectados, ADEGA esixe que se leven a cabo

exclusivamente por parte de persoal especializado

e co asesoramento de recoñecidos expertos denantes de permitir que sexan os cazadores os encargados de "extraer" os exemplares. Asemade, e na medida do posíbel deberíase

evitar sacrificar

a

os exemplares capturados, procurando usar métodos selectivos e extremando o coidado para minimizar os impactos sobre a poboación de lobo ibérico galego en época de cría. As intervencións non deberían usarse como excusa para facer batidas indiscriminadas nas que rematarán "pagando xustos por pecadores",. A hibridación é unha ameaza máis para a especie, xunto coa caza furtiva, o veneno e a perda dos hábitats naturais e das prácticas agrogandeiras tradicionais. Esta é para ADEGA unha razón máis para elevar o estatus do lobo a especie protexida: non está o lobo xa suficientemente ameazado?

[Coñece ao noso lobo](#) (591 Kb)

Na Península Ibérica o número de lobos reprodutores sitúase, segundo diversas estimacións, entre 450 e 600 exemplares, sobre un total duns 2000 individuos. O mesmo estatus ecolóxico do lobo, o de super-predador, teno a aguia imperial ibérica (*Aquila adalberti*) con arredor de 350 parellas reprodutoras. Porén, a aguia imperial está considerada en perigo crítico de extinción e está estritamente protexida, mentres que o lobo pode matarse legalmente todo ao N do río Douro, cazándose regularmente en Castela e León e Galiza.

Ao contrario do que ocorre noutras partes de Europa e América do N, as poboacións ibéricas de lobo están moi fragmentadas, o que supón unha dificultade engadida para a pervivencia da especie. O intercambio xenético entre poboacións lobeiras de Lugo e Asturias por exemplo, é menor que entre lobos canadenses de mandas separadas 1000 Km. Con todo, a hibridación é un fenómeno pouco frecuente e adoita producirse en zonas marxinais dos núcleos lobeiros nas que os lobos son escasos e os cans asilvestrados numerosos. É precisamente nestas áreas, coma O Barbanza, onde ademáis prodúcese maior número de ataques ao gando. Gran parte destes ataques son responsabilidade dos cans asilvestrados e non dos lobos, como apontan estudos recentes da estación biolóxica de Doñana. Por iso dende ADEGA preguntámonos: de quen é a responsabilidade da presenza de cans asilvestrados nos nosos montes? Son todos os ataques ao gando atribuíbeis aos lobos? No Reino Unido, 40.000 ovellas morren todos os anos por ataques de cánidos... e non hai nin un só lobo nas illas!

Porén, para ADEGA a solución non pasa por incrementar as batidas: é probábel que por cada híbrido que se cace morran moitos máis lobos puros. De ser necesario facer extraccións, debería actuarse sempre sobre exemplares concretos e exclusivamente a cargo da gardería e persoal especializado, nunca dos cazadores. Sabemos que nas batidas autorizadas este verán no Barbanza, o rigor foi mínimo e matáronse máis lobos dos declarados. Non pode a hibridación ser utilizada como excusa para cazar indiscriminadamente á ao lobo e de paso, aforrar os (ridículos) custos das indemnizacións por ataques. É isto facer unha correcta "xestión" da especie?